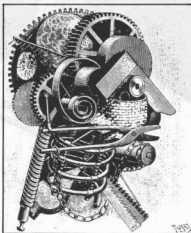

Γκουστάβ Ντορέ, εικονογράφηση από το «Σκαιοραχείο», 1861.

Βιομηχανική «αρχαιολογία» ή αρχαιολογία της «βιομηχανικής επανάστασης» ή και της βιομηχανικής περιόδου εν γένει, με δύο λόγια, «αρχαιολογία του χθές», του άμεσου παρελθόντος του οποίου δημιουργήματα είμαστε όλοι μας. Η έρευνά της αποτελεί μια μορφή αυτο - ψυχανάλυσης.

Τα αποτελέσματα της «βιομηχανικής επανάστασης» ήταν ραγδαία σε κάθε επίπεδο της κοινωνικής ζωής: οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό, πολιτιστικό με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός νέου τύπου ανθρώπου. Η ρήξη της κλειστής οικονομικής κοινότητας που προκαλείται από τη βιομηχανική ανάπτυξη, και η συγκέντρωση πληθυσμού σε μεγάλα αστικά βιομηχανικά κέντρα καθώς και η ελεύθερη οικονομία οδηγούν θέβια στην αίσθηση της απομόνωσης, παράλληλα όμως και σ' ένα αίσθημα ανεξαρτησίας. Την αρμονία και τη δυνατότητα κοινωνικής συνοχής, σε ιδεολογικό φυσικά επίπεδο, που παρείχε ο μύθος αντικαθιστά τώρα η συνείδηση της πάλης των τάξεων- αυτό που αποδίδεται κάποτε στην Κοσμική τάξη πραγμάτων τώρα αποδίδεται στις σχέσεις ιδιοκτησίας, και στην ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Ο άνθρωπος συνειδητοποιεί την ατομικότητά του και τη διαφορά του από τους άλλους, είτε σε κοινωνικό επίπεδο, είτε σε ατομικό, ατομικότητα της οποίας τα δικαιώματα προσπαθεί να κατοχυρώσει με τα κοινωνικά κινήματα του 19ου και αρχών του 20ού αιώνα αλλά και τα πολιτιστικά.

Η επιστήμη και η μηχανή, παρά τα διαφορούμενα συναισθήματα που προκαλούν, συναισθήματα λατρείας

Πουαγιέ, ο εφευρέτης, τέλος 19ου αι.

και τρόμου και τις νέες μορφές δουλείας που δημιουργούν, εντούτοις συνέβαλαν στην απελευθέρωση του ατόμου από άλλες μορφές εξάρτησης. Ίσως για πρώτη φορά δόθηκε στον άνθρωπο η δυνατότητα σε τέτοια έκταση να ασκεί κριτική στο σύστημα που τον περικλείει. Μια νέα μορφή ανθρωπίνης ευαισθησίας γεννήθηκε με τη βιομηχανική κοινωνία. Στη μελέτη των παραγόντων που τη δημιουργήσαν αποβλέπει η βιομηχανική αρχαιολογία ερευνώντας τα «βιομηχανικά αποτυπώματα», είτε αυτά λέγονται εργοστάσια, είτε μηχανές είτε οποιαδήποτε μορφή πολιτιστικής παραγωγής, και μάλιστα εν τη γενέσει τους, την ιδανικότερη δηλαδή στιγμή για να γίνει κατανοητό ένα φαινόμενο.

Δημοτική βιβλιοθήκη σε μικρή πόλη της Ιταλίας. Μέσα σε χώρους παλιούς, προορισμένους για βιομηχανική χρήση στήθηκε μια σύγχρονη κατασκευή. Αρχιτέκτονας Cesare Rota Nodari, Ottogono 77, Ιούνιος 1985

ΕΠΟΠΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

H. Ahrweiler Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Paris I, Ομότιμος Πρύτανης.

M. Ανδρόνικος Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

H.W. Catling Διευθυντής της Αγγλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών

N. Γαλιώρης τ. Γενικός Επιθεωρητής Αρχαιοτήτων

A. Di Vita Διευθυντής της Ιταλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών

H. Immerwahr τ. Διευθυντής της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών Αθηνών

H. Kyrieleis Διευθυντής του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών

Γ. Λάβδας Καθηγητής Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης

R. Martin Ακαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου Paris I και της Ecole Pratique des Hautes Etudes

X. Ντούμας Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

O. Picard Διευθυντής της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών

N. Σφόρωνος Καθηγητής της Ecole Pratique des Hautes Etudes, και του Πανεπιστημίου Κρήτης

Σ. Φιλίππакης υπεύθυνος των Προγραμμάτων Αρχαιομετρίας του Κ.Π.Ε. «Δημόκριτος»